

**MGA SUSING PANGUNGUSAP PARA SA 2026 INTERNATIONAL
MEMORIAL DAY BLENDING CONFERENCE**

Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli na magtatapos sa kapanahunang ito sa pamamagitan ng pagdating sa pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag, sa pamamagitan ng pamumuhay ng buhay ng isang Diyos-tao, at sa pamamagitan ng pakikibahagi sa makalangit na ministeryo ni Kristo ng pagpapastol ng Kanyang kawan ayon sa Diyos.

Ang pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos ay ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos— ang Diyos na naging tao at ang tao na nagiging Diyos.

Kailangan nating makipagtulungan sa makalangit na ministeryo ni Kristo upang pastulin ang ekklesia ng Diyos bilang Kanyang kawan para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo at isang bagong pagpapanauli.

**Upang makapagpastol ayon sa Diyos,
kailangan nating maging kaisa ng Diyos,
mabuoan ng Diyos, maipamuhay ang Diyos, maihayag ang Diyos,
maikatawan ang Diyos, at maihain ang Diyos.**

Balangkas ng mga Mensahe
para sa International Memorial Day Blending Conference
Mayo 22-25, 2026

PANGKALAHATANG PAKSA:
ANG MALAKING PANGANGAILANGAN PARA SA ISANG BAGONG PAGPAPANAULI

Mensahe Isa

Pakikipagtulungan sa Panginoon upang Magpasok ng isang Bagong Pagpapanauli
Na Magtatapos sa Kapanahunang Ito

Babasahin sa Kasulatan: Hab. 3:2; Gawa 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Fil. 1:19-22, 25; Juan 21:15-17

- I. **Sa gitna ng mga hinirang ng Diyos ay palaging may hangarin na mapanauli—Hab. 3:2; Hos. 6:2; Roma 8:20-22; Awit 119:25, 50, 107, 154; Juan 6:57, 63; 2 Cor. 3:3, 6.**
- II. **Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pagdating sa pinakamataas na rurok ng dibinong pahayag na ibinigay sa atin ng Diyos—ang pahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1 Tim. 1:3-4; 1 Cor. 9:17; Gawa 26:19, 22); ito ang dakilang sagot sa dakilang tanong hinggil sa layunin ng Diyos sa Kanyang paglikha sa tao at sa Kanyang pakikitungo sa Kanyang piniling bayan (Gen. 1:26; Job 10:13; cf. Efe. 3:9):**
 - A. Ang hiwagang nakakubli sa puso ng Diyos ay ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos (1:10; 3:9; 1 Tim. 1:4), na siyang walang hanggang intensiyon ng Diyos na may naisin ng Kanyang puso na ipamahagi ang Kanyang sarili sa Kanyang Dibinong Trinidad bilang Ama sa loob ng Anak sa pamamagitan ng Espiritu tungo sa Kanyang piniling bayan upang maging kanilang buhay at kalikasan nang sa gayon sila ay maging katulad Niya bilang Kanyang duplikasyon (Roma 8:29; 1 Juan 3:2) upang maging isang organismo, ang Katawan ni Kristo bilang bagong tao (Efe. 2:15-16), para sa kapuspusan ng Diyos, kahayagan ng Diyos (1:22-23; 3:19), na mapasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2—22:5).
 - B. Ang Diyos na naging tao upang ang tao ay maging Diyos sa buhay at sa kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos para sa pagbubunga at pagtatayo ng Katawan ni Kristo upang pasukdulin ang Bagong Herusalem ay ang esensiya ng buong Biblia, ang “diyamante” sa loob ng “kahon” ng Biblia, ang walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Gen. 1:26; Juan 12:24; Roma 8:29:
 1. Ang Diyos ay naging tao sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao sa pakikibahagi sa pagkatao ng tao; ang tao ay nagiging Diyos sa buhay at kalikasan ngunit hindi sa pagka-Diyos sa pamamagitan ng transpormasyon sa pakikibahagi sa pagkadibino ng Diyos—Juan 1:14; 2 Cor. 3:18; Col. 3:4; 2 Ped. 1:4; Fil. 2:5; Roma 8:29; Heb. 2:10; Efe. 1:5; Roma 8:19; 1 Juan 3:2; Juan 1:12-13.
 2. Ang dibino-pantaong pag-iibigan ay ang paksa ng buong Biblia, ang nilalaman ng ekonomiya ng Diyos, at ang lihim ng buong sansinukob—A. A. 1:1; 6:13; cf. Hab. 1:1; 2:4; Roma 1:17:
 - a. Si Kristo ay dibino at tao, at ang Kanyang natranspormang mangingibig ay tao at dibino; sila ay magkatulad sa buhay at kalikasan, ganap na tumutugma sa isa’t isa.
 - b. Ang Tres-unong Diyos na napasukdol upang maging Asawang lalaki at ang taong may tatlong bahagi na natransporma upang maging kasintahang babae ay magiging mag-asawa, isang pansama-sama, dakilang Diyos-tao—Apoc. 21:2, 9; 22:17a.
 - C. Ang sentrong pahayag ng Diyos at ng pagbabawi ng Panginoon ay ang Diyos na naging laman (Juan 1:1, 14), ang laman na naging Espiritung nagbibigay-buhay (1 Cor. 15:45b), at ang Espiritung nagbibigay-buhay na naging ang pitong ulit na pinatinding Espiritu (Apoc. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) upang itayo ang ekklesia (Mat. 16:18) na nagiging Katawan ni Kristo (Efe. 4:15-16) at napasusukdol sa Bagong Herusalem (Apoc. 21:2, 9; 22:17a; cf. Gen. 2:22; Juan 19:34).
 - D. Ang Diyos at tao ay magiging isang entidad, at ang isang entidad na iyon ay ang pagsasama ng pagkadibino sa pagkatao, na mapasusukdol sa Bagong Herusalem bilang kongklusyon ng buong Biblia—Apoc. 21:3, 22, 2, 9; cf. Lev. 2:4-5; Awit 92:10.

- E. “Umaasa ako na ang mga banal sa lahat ng ekklesia sa buong mundo, lalo na ang mga kamanggagawa at mga matanda, ay makikita ang pahayag na ito at pagkatapos ay babangon upang manalangin na bigyan tayo ng Diyos ng isang bagong pagpapanauli—isang pagpapanauli na hindi pa kailanman naitala sa kasaysayan”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 15.

III. Kung isasagawa natin ang pamumuhay ng buhay ng isang Diyos-tao, na siyang realidad ng Katawan ni Kristo, kusang-kusang maitatayo ang isang sama-samang modelo, isang modelo na namumuhay sa ekonomiya ng Diyos; ang modelong ito ang magiging pinakamalaking pagpapanauli sa kasaysayan ng ekklesia upang pabalikin ang Panginoon—Awit 48:2 at talababa 1; Apoc. 3:12, 21:

- A. Kailangan ng Diyos ng isang sama-samang tao na ibabangon ng Kanyang biyaya sa pamamagitan ng mataas na ruok ng dibinong pahayag upang mamuhay ng isang buhay na ayon sa pahayag na ito; ang pagpapanauli ay ang pagsasagawa, ang praktikalidad, ng pangitaing ating nakita.
- B. Ang mga tagasunod ni Kristo (Mat. 5:1; 28:19) ay ginawang disipulo sa pamamagitan ng pantaong pamumuhay ni Kristo sa lupa, bilang modelo ng isang Diyos-tao—ipinamumuhay ang Diyos sa pamamagitan ng pagtatatwa ng Kanyang sarili sa pagkatao (Juan 5:19, 30), binabago ang kanilang konsepto hinggil sa tao (Fil. 3:10; 1:21a).
- C. Ang ating buhay ay dapat maging isang kopya, isang pagpaparami, ng modelo ng buhay ni Kristo, ang unang Diyos-tao—1 Ped. 2:21; Mat. 11:28-29; Efe. 4:20-21; Juan 17:4; 5:17; Fil. 1:19-22, 25.
- D. Ang Espiritu ng buhay at realidad na inihinga tungo sa loob ng mga disipulo ang gagabay sa kanila tungo sa lahat ng realidad ng kanilang naobserbahan sa Panginoon noong sila ay kasama Niya sa loob ng tatlo at kalahating taon—Juan 16:13; 20:22:
1. Sa pasimula ng ministeryo ng unang Diyos-tao, Siya ay binautismuhan upang tuparin ang lahat ng katuwiran, kinikilala na ayon sa Kanyang laman (Kanyang pagkatao—1:14; Roma 1:3; 8:3), Siya ay mainam lamang para sa kamatayan at paglilibing (Mat. 3:15-17).
 2. Sinanay Niya ang Kanyang mga disipulo na matuto sa Kanya (11:29) sa himala ng pagpapakain sa limanlibong tao gamit ang limang tinapay at dalawang isda; ang Kanyang “pagtingala sa langit” upang pagpalain ang limang tinapay at dalawang isda (14:19) ay nagpapahiwatig ng Kanyang pagkatanto na ang pinagmumulan ng pagpapala ay hindi Siya, ang isinugong Isa, kundi ang Ama, ang nagsusugong Isa (Juan 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
 3. Hindi nanatili ang Panginoon sa kinalabasan ng himala kasama ang mga kalipunan kundi umalis palayo sa kanila upang makasama ang Ama nang pribado sa bundok sa loob ng panalangin—Mat. 14:22-23; Luc. 6:12.
 4. Namuhay ang Panginoon ng isang buhay na nakikipag-ugnay sa Diyos (Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28; Heb. 7:25), namumuhay sa presensiya ng Diyos nang walang patid (Gawa 10:38c; Juan 8:29; 16:32), at kumakaugnay sa mga tao, inihahain ang Diyos tungo sa kanila upang dalhin sila tungo sa jubileo ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos (Luc. 4:18-19; Heb. 8:2; cf. Gen. 14:18; Gawa 6:4).
 5. Siya ay isang tao na sa Kanya si Satanas, ang pinuno ng sanlibutan, ay walang anuman (walang puwang, walang pagkakataon, walang pag-asa, walang posibilidad sa anuman)—Juan 14:30b, cf. b. 20; 2 Cor. 12:2a; Col. 1:27; 2 Tim. 4:22; Juan 3:6b; 4:23-24; 1 Juan 5:4, 18.
- E. Ang tanging paraan upang ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao ayon sa modelo ng Panginoon ay ang ituong ating buong katauhan sa pinagsamang espiritu, lumalakad, namumuhay, at iginagawi ang ating katauhan ayon sa pinagsamang espiritu—Roma 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cor. 6:17; Roma 10:12; Gal. 5:25; Efe. 6:17-18; 1 Tes. 5:16-20; 1 Tim. 4:6-7; 2 Tim. 1:6-7.
- F. “Dapat nating lahat ideklara na nais nating ipamuhay ang buhay ng isang Diyos-tao. Kalaunan, ang mga Diyos-tao ay magiging mga matagumpay, mga mandaraig, ang Zion sa loob ng Herusalem. Magpapasok ito ng isang bagong pagpapanauli na hindi pa kailanman nakita sa kasaysayan, at ito ang magtatapos sa kapanahunang ito”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 28.

IV. Makapapasok tayo sa isang bagong pagpapanauli sa pamamagitan ng pakikibahagi sa makalangit na ministeryo ni Kristo na pakainin ang Kanyang mga kordero at pastulin ang Kanyang mga tupa upang mapangalagaan ang kawan ng Diyos, na siyang ekklesia na nagrerresulta sa Katawan ni

Kristo; ito ay upang ilakip ang apostolikong ministeryo sa makalangit na ministeryo ni Kristo— Juan 21:15-17; 1 Ped. 2:25; 5:1-4; Heb. 13:20-21; Apoc. 1:12-13:

- A. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ng Panginoong Hesus sa Kanyang ministeryo para sa pagsasagawa ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos—Mat. 9:36; Juan 10:11; Heb. 13:20; 1 Ped. 5:4:
1. Ang nilalaman ng buong Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos sa Kanyang kumpletong pagliligtas ay si Kristo bilang Anak ng Tao na nagkakandili sa atin sa pamamagitan ng pagtutubos sa atin mula sa kasalanan, isinasakatuparan ang Kanyang pambatas na katubusan sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan (1 Tim. 1:15; Efe. 1:7), at si Kristo bilang Anak ng Diyos na nagpapakain sa atin upang ipamahagi nang sagana ang dibinong buhay tungo sa atin, isinasagawa ang Kanyang organikong pagliligtas sa Kanyang pagkabuhay na muli (Juan 10:10; 1 Cor. 15:45b; Efe. 5:29).
 2. Ang hindi natin pagkakaroon ng umiibig at nagpapatawad na puso ng Ama at ng nagpapatol at naghahanap na espiritu ng Manliligtas ay ang dahilan ng ating pagiging walang bunga—Luc. 15:1-24.
 3. Kailangan nating kandilihin ang mga tao (gawin silang masaya at ipadama sa kanila na sila ay kaaya-aya at komportable) sa pagkatao ni Hesus (Mat. 9:10; Luc. 7:34); kailangan nating pakainin ang mga tao (pakainin sila ng nagpapaloob ng lahat na Kristo sa Kanyang ministeryo ng tatlong yugto) sa pagkadibino ni Kristo (Mat. 24:45-47).
 4. Kinailangang dumaan ni Kristo sa Samaria, sinasadyang lumihis patungong Sicar upang matamo ang isang imoral na babae, kinakandili siya sa pamamagitan ng paghiling sa kanya na bigyan Siya ng maiinom upang mapakain siya ng dumadaloy na Tres-unong Diyos bilang ilog ng tubig ng buhay—Juan 4:3-14; Apoc. 22:1.
 5. Bilang Isa na walang kasalanan, hindi Niya kinondena ang mapangalunyang babae kundi kinandili siya para sa kapatawaran ng kanyang mga kasalanan sa pambatas at para sa pagpapalaya mula sa kanyang mga kasalanan sa pang-organiko (Juan 8:1-11, 32, 36); makahulugan din na ang unang tao na iniligtas ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang pagkapako sa krus ay isang magnanakaw na sinentensiyahan ng kamatayan (Luc. 23:42-43).
 6. Nagtungo ang Panginoon sa Jerico upang bisitahin at tamuhin lamang ang isang tao, isang punong maniningil ng buwis, at ang Kanyang pangangaral ay isang pagpapatol (19:1-10); kinandili rin Niya ang mga magulang sa pamamagitan ng pagpapatong ng Kanyang mga kamay sa kanilang mga anak (Mat. 19:13-15).
- B. Kailangan nating pastulin ang mga tao ayon sa tularan ni apostol Pablo, na pinastol ang mga banal bilang isang nagpapasusong ina at nanghihikayat na ama upang mapangalagaan ang kawan ng Diyos—1 Tes. 2:7-8, 11-12; 1 Tim. 1:16; Gawa 20:28:
1. Pinastol ni Pablo ang mga banal sa Efeso sa pamamagitan ng pagtuturo sa kanila “nang hayagan at sa mga bahay-bahay” (b. 20) at sa pamamagitan ng pagpapaalala sa bawat isa sa mga banal nang may pagluha sa loob ng tatlong taon (bb. 31, 19), ipinahahayag sa kanila ang buong kapasyahan ng Diyos (b. 27).
 2. Si Pablo ay may matalik na malasakit para sa mga mananampalataya (2 Cor. 7:2-7; Filem. 7, 12), at bumaba siya sa antas ng mga mahihina nang sa gayon ay matamo niya sila (2 Cor. 11:28-29; 1 Cor. 9:22; cf. Mat. 12:20).
 3. Laan siyang gugulin ang kung anong mayroon siya, tumutukoy sa kanyang mga pag-aari, at gugulin ang kung ano siya, tumutukoy sa kanyang katauhan, alang-alang sa mga banal (2 Cor. 12:15); siya ay isang handog na inumin, kaisa ni Kristo bilang tagagawa ng alak, isinasakripisyo ang kanyang sarili para sa katamasahan ng iba kay Kristo (Fil. 2:17; Huk. 9:13; Efe. 3:2).
 4. Lumakad si Pablo sa pamamagitan ng Espiritu upang parangalan ang Diyos nang sa gayon ay maihain niya ang Espiritu upang parangalan ang tao—2 Cor. 3:3, 6, 8; Gal. 5:16, 25; Huk. 9:9.
 5. Ipinahiwatig ni Pablo sa kanyang pagtuturo na ang ekklesia ay isang tahanan upang itaguyod ang mga tao, isang ospital upang pagalingin at panumbalikin sila, at isang paaralan upang turuan at pagtibayin sila—Efe. 2:19; 1 Tes. 5:14; 1 Cor. 14:31.

6. Inihayag niya na ang pag-ibig ang pinakaeksellenteng paraan upang tayo ay maging anuman at gumawa ng anuman para sa pagtatayo ng Katawan ni Kristo—8:1; 12:31; 13:4-8a; Efe. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Apoc. 2:4-5; Col. 1:18b; 1 Tes. 1:3.
- C. “Umaasa ako na magkakaroon ng tunay na pagpapanauli sa gitna natin sa pamamagitan ng ating pagtanggap sa kabigatang ito ng pagpapastol. Kung tatanggapin ng lahat ng ekklesia ang pagtuturong ito upang makibahagi sa kahanga-hangang pagpapastol ni Kristo, magkakaroon ng isang malaking pagpapanauli sa pagbabawi”—*The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, vol. 5, “The Vital Groups,” p. 92.